

I KAMENY MAJÍ PAMĚŤ

Eva Eisler a její tvorba mají mnoho společného, mnoho poloh, zájmů, perspektiv, tvrdosti, pevnosti, pnutí, přesnosti a jemnosti, barev, povrchů, tvarů, center gravitace, úběžníků, paralel, kontextů, referencí, citací, nuancí čtení, významových pluralit, bodů plného soustředění, blízkosti, partnerství, přibližování i vzdalování, obecně intenzivní dynamiky, chvění a hluku a zároveň neskonaleho klidu a stavu totálního zastavení.

Taková osobnost i tvorba nejsou ukotvitelné do konkrétních mantinelů etablovaných a kodifikovaných disciplín, médií nebo řemesel a s tímto vědomím se pak stávají čímkoliv, co je třeba na základě dané situace.

Všechny tyto oscilace, variace a adaptace vycházejí z pevných základů jasných etických a humanistických standardů, stejně jako přesného vizuálního výrazu.

Výstava v Českém centru Bratislava je výběrem několika typů tvůrčích strategií, výtvarných médií, materiálů a pokoušení jejich limitů nebo naopak odevzdání se charakteristikám, kterými nás dané materiály přímo oslovují. Socha, kresba, asambláž. Papír, grafit, sklo, kámen, dřevo, kov. Vše hovoří vlastním jazykem. Prostor pro manýru je nulový.

Dlažební kostky, nebo sofistikovaná minimalistická kompozice? Obojí! Přitom nejde ani o ready-made ani o apropriaci výraziva hmoty. Hlavní roli hraje vytváření vztahů, vazeb, napětí, očekávání a katarze zastavené někde v čase.

Krajiny kreseb, které pouze simulují plochu, přitom jasně artikuluji prostor, se mohou zdát jako testování abstraktního jazyka, ale zároveň jasně definují konkrétní tvary.

Eva Eisler se zpovzdálí dá vnímat jako následnice dějin moderního umění a architektury, avšak v každé své práci přidává za modernistickou a minimalistickou formu bohatství mnohohrstevnatého obsahu. Medituje nad vztahem mezi symbolem a hmotou, mezi vnitřní fyzikální strukturou materiálu a vibrací pohybu elementárních částic. Cestou procesu stálého duševního hodnocení volí nejehospodárnější prostředek k tomu, aby přeměnila energii čísel v dynamický hmotný formát.

Eva Eisler pracuje s každým materiálem v plném vědomí, široké znalosti a určité pokoře a zároveň přátelské familiárnosti. Materiály komponuje vedle sebe a do konkrétních tvarů a stavů tak, aby mezi nimi a subjektivním čtením asociací a referencí vznikaly nové formy dialogů. Takových, které hned na první pohled vyvolají naše vnitřní vypravěče, tvůrce příběhů a úvah o širších souvislostech věcí.